PADOMES IETEIKUMS

(2017. gada 11. jūlijs)

par Bulgārijas 2017. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Bulgārijas 2017. gada konverģences programmu

(2017/C 261/02)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 121. panta 2. punktu un 148. panta 4. punktu,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 (1997. gada 7. jūlijs) par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu ([1]) un jo īpaši tās 9. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1176/2011 (2011. gada 16. novembris) par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību ([2]), un jo īpaši tās 6. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas ieteikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta rezolūcijas,

ņemot vērā Eiropadomes secinājumus,

ņemot vērā Nodarbinātības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas un finanšu komitejas atzinumu,

ņemot vērā Sociālās aizsardzības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas politikas komitejas atzinumu,

tā kā:

(1) Komisija 2016. gada 16. novembrī pieņēma gada izaugsmes pētījumu, iezīmējot 2017. gada Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgada sākumu. Gada izaugsmes pētījumā iekļautās prioritātes apstiprināja 2017. gada 9. un 10. marta Eiropadome. Komisija 2016. gada 16. novembrī, pamatojoties uz Regulu (ES) Nr. 1176/2011, pieņēma brīdināšanas mehānisma ziņojumu, kurā Bulgārija bija minēta to dalībvalstu vidū, par kurām tiks izstrādāts padziļināts pārskats.

(2) 2017. gada ziņojums par Bulgāriju tika publicēts 2017. gada 22. februārī. Tajā tika izvērtēti Bulgārijas panākumi attiecībā uz to, kā tiek īstenoti Padomes 2016. gada 12. jūlijā pieņemtie konkrētai valstij adresētie ieteikumi, turpmākie pasākumi, kas veikti pēc iepriekšējos gados pieņemtajiem konkrētai valstij adresētajiem ieteikumiem, un Bulgārijas progress virzībā uz stratēģijas "Eiropa 2020" valsts mērķu sasniegšanu. Tajā bija ietverts arī padziļināts pārskats saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1176/2011 5. pantu, kura rezultāti arī tika publicēti 2017. gada 22. februārī. Komisijas veiktā analīze ļāva secināt, ka Bulgārijā pastāv pārmērīga makroekonomikas nelīdzsvarotība. Proti, Bulgārijā joprojām pastāv nelīdzsvarotība, kas saistīta ar nestabilu stāvokli finanšu sektorā un lielām uzņēmumu parādsaistībām augsta ilgtermiņa bezdarba situācijā.

(3) Bulgārija savu 2017. gada valsts reformu programmu un 2017. gada konverģences programmu iesniedza 2017. gada 17. maijā – pēc noteiktā termiņa.

([1]) OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp.
([2]) OV L 306, 23.11.2011., 25. lpp.

(4) Attiecīgie konkrētai valstij adresētie ieteikumi ir iekļauti Eiropas strukturālo un investīciju fondu (ESI fondi) 2014.–2020. gadam plānošanā. Kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1303/2013 ([1]) 23. pantā, Komisija var pieprasīt dalībvalstij pārskatīt tās partnerības nolīgumu un attiecīgās programmas un ierosināt grozījumus, ja tas vajadzīgs, lai palīdzētu īstenot attiecīgos Padomes ieteikumus. Komisija ir sniegusi papildu norādes par to, kā tā izmantotu minēto noteikumu norādēs par to pasākumu piemērošanu, kuri saista ESI fondu efektivitāti ar pareizu ekonomikas pārvaldību.

(5) Bulgārija šobrīd ir Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvajā daļā. Valdība savā 2017. gada konverģences programmā, izejot no līdzsvarota budžeta stāvokļa 2016. gadā, plāno nominālo deficītu 0,6 % apmērā no IKP 2017. gadā. Tiek prognozēts, ka nominālais deficīts 2018. gadā nedaudz samazināsies – līdz 0,5 % no IKP –, un pēc tam veidosies neliels pārpalikums. Vidēja termiņa budžeta mērķi – strukturālais deficīts 1 % apmērā no IKP – tiek plānots sasniegt ar rezervi visā programmas periodā. Saskaņā ar 2017. gada konverģences programmu ir sagaidāms, ka vispārējās valdības parāda attiecība pret IKP pakāpeniski samazināsies no 29,5 % no IKP 2016. gadā līdz 23,8 % no IKP 2020. gadā. Minēto budžeta prognožu pamatā esošais makroekonomikas scenārijs ir ticams.

(6) Padome 2016. gada 12. jūlijā attiecībā uz 2017. gadu ieteica Bulgārijai panākt gada fiskālo korekciju 0,5 % apmērā no IKP virzībā uz vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanu. Dati liecina, ka Bulgārija jau 2016. gadā bija pārsniegusi savu vidēja termiņa budžeta mērķi. Pamatojoties uz Komisijas 2017. gada pavasara prognozi, paredzams, ka nemainīgas politikas apstākļos strukturālā bilance mainīsies pretējā virzienā, proti, no pārpalikuma 0,1 % apmērā no IKP 2016. gadā līdz deficītam 0,4 % apmērā no IKP 2017. gadā un 0,3 % apmērā no IKP 2018. gadā. Neraugoties uz šo pasliktināšanos, sagaidāms, ka abos gados strukturālā bilance saglabāsies virs vidēja termiņa budžeta mērķa. Kopumā Padome uzskata, ka ir sagaidāms, ka Bulgārija 2017. un 2018. gadā ievēros Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumus.

(7) Centieni uzlabot nodokļu iekasēšanu ir pastāvīgi. Neraugoties uz uzlabojumiem, nodokļu saistību izpilde joprojām ir problemātiska. Ēnu ekonomikas un nedeklarēta darba līmenis joprojām ir augsts. Ar nodokļiem saistītais administratīvais slogs ir samazināts, taču tas joprojām ir ievērojams. Šķiet, ka birokrātijas samazināšanas pasākumu rezultāti līdz šim ir bijuši ierobežoti, un nav norāžu par būtiskiem uzlabojumiem labprātīgas nodokļu saistību izpildes jomā. Ņemot vērā šos apstākļus, šķiet, ka noteikumu izpildes panākšana ir svarīga ne tikai, lai īstenotu kontroles, bet arī lai stiprinātu nodokļu saistību neizpildes novēršanu. Šķiet, ka rīcības plāns, kas ir daļa no 2015.–2017. gada vienotās valsts stratēģijas nodokļu iekasēšanas uzlabošanai, ēnu ekonomikas apkarošanai un saistību izpildes nodrošināšanas izmaksu samazināšanai, ir noderīgs instruments, jo īpaši lai uzlabotu vairāku administratīvo iestāžu, kuras darbojas nodokļu jomā, koordināciju un efektivitāti. *Ex post* analīze par konkrētu pasākumu ietekmi varētu veicināt turpmāko nodokļu saistību izpildes pasākumu pienācīgu izvērtēšanu, plānošanu un mērķorientēšanu. Minētie pasākumi tiks iekļauti visaptverošā vienotā valsts stratēģijā, ar ko aizstās pašreizējo stratēģiju, kuras termiņš beidzas 2017. gada beigās.

(8) Bulgārijas iestādes, apspriežoties un sadarbojoties ar attiecīgajām Eiropas struktūrām, veica aktīvu kvalitātes pārskatīšanu un stresa testus banku un apdrošināšanas nozarēs, kā arī privāto pensiju fondu aktīvu pārskatīšanu. Kaut gan rezultāti apstiprināja, ka nozares kopumā ir spēcīgas, tika konstatētas nepilnības, tostarp dažās sistēmiski svarīgās iestādēs. Tā kā turpmākie pasākumi vēl nav pilnībā īstenoti, nepilnību avots joprojām pastāv. Turklāt daži jautājumi, tostarp nelikvīdu finanšu instrumentu un aktīvu un saistīto pušu riska darījumu vērtēšana, trīs pārbaudēs netika pilnībā atrisināti. Uzraudzības iestādes varētu rīkoties piesardzīgāk, lai risinātu šos jautājumus. Apdrošināšanas nozarē neatrisinātie jautājumi ietver arī konkrētiem pārapdrošināšanas līgumiem, dažiem apdrošināšanas debitoru parādiem un grupas līmeņa uzraudzībai piemēroto pieeju.

(9) Lai nākotnē novērstu līdzīgas nelīdzsvarotības iespēju, ir jāpabeidz banku uzraudzības uzlabošanas pasākumi un jāīsteno turpmāki centieni, lai uzlabotu nebanku sektora uzraudzību. Grūti novērtējamu aktīvu un negodīgas darījumdarbības prakses – tostarp saistīto pušu un saistīto aizdevumu – problēmas novēršana joprojām ir galvenais iestāžu uzdevums. Bulgārijas Nacionālā banka ir uzsākusi īstenot plānu, ar ko reformēt un attīstīt banku uzraudzību,

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1303/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.).

pamatojoties arī uz Pasaules Bankas un SVF konstatējumiem. Šis plāns pašlaik tiek īstenots, bet, iespējams, tas būs jāgroza, ņemot vērā Finanšu sektora novērtēšanas programmas konstatējumus. Uzraudzības nepilnības, kuras konstatētas apdrošināšanas un pensiju fondu pārskatos, liecina par to, ka Finanšu uzraudzības komisijai ir jāizstrādā un jāīsteno visaptverošs plāns, lai pastiprinātu uzraudzību, tostarp uzlabojot savu iekšējo pārvaldību un darbību. Lai nodrošinātu pilnīgu uzticamību, šādā plānā būtu jāizmanto starptautiskā paraugprakse attiecīgajā jomā, un tas būtu jāsagatavo un jāīsteno ciešā sadarbībā ar attiecīgajām Eiropas struktūrām, nepieciešamības gadījumā iekļaujot trešo personu pakalpojumu sniedzēju ieguldījumu.

(10) Uzņēmumu parāds joprojām ir liels (krietni pārsniedz citu valstu rādītāju), tādējādi radot slogu uzņēmumu bilancēm un, iespējams, kavējot kredītlīdzekļu pieprasījumu un investīcijas vidējā termiņā. Lai samazinātu joprojām augsto ieņēmumus nenesošu uzņēmumu aizdevumu apjomu, Bulgārijas iestādēm, izmantojot vispusīgu instrumentu kopumu, būtu jāveicina banku pārstrukturēšanas process. Piemēram, ja maksātnespējas regulējuma reforma tiktu paātrināta, tas uzlabotu tiesisko vidi, lai risinātu slikto parādu problēmu un pavērtu iespējas ārpustiesas pārstrukturēšanai. Papildus maksātnespējas regulējumam instrumentu kopums varētu ietvert uzraudzības norādījumus bankām, kurām ir īpaši augsts ienākumus nenesošu aizdevumu līmenis. Tas varētu arī ietvert darbības nolūkā datus par aktīvu kvalitāti padarītu pārredzamākus, lai palīdzētu padziļināt ienākumus nenesošo aizdevumu otrreizējo tirgu.

(11) Nesenās norises darba tirgū ir bijušas pozitīvas, taču joprojām pastāv strukturālas problēmas. Darbaspēks turpina sarukt sabiedrības novecošanas un emigrācijas ietekmē. Tā kā ekonomikā notiek strukturālās pārmaiņas, ir svarīgi pievērsties neizmantotajam darbaspēka potenciālam. Pašlaik darba tirgum ir raksturīgs augsts ilgtermiņa bezdarba īpatsvars kopējā bezdarbā un augsts neaktivitātes līmenis, ierobežota jauniešu iekļaušana darba tirgū, kā arī prasmju trūkums un neatbilstība. Lai gan bezdarba līmenis 2015. gadā samazinājās zem Savienības vidējā rādītāja, ilgtermiņa bezdarba līmenis un to jauniešu īpatsvars, kuri nav nedz nodarbināti, nedz iesaistīti izglītībā vai apmācībā, kā arī zems mazkvalificētu cilvēku nodarbinātības līmenis joprojām ir būtisks izaicinājums. Ņemot vērā šīs problēmas, aktīva darba tirgus politika nav pietiekami vērsta uz nelabvēlīgākā situācijā esošām grupām un to vajadzībām, un tas rada šķēršļus viņu nodarbināmībai. Turklāt tas, ka nodarbinātības un sociālie pakalpojumi nav pietiekami integrēti attiecībā uz sociālā pabalsta saņēmējiem, var ierobežot viņu līdzdalību darba tirgū.

(12) Joprojām pastāv problēmas uzlabot izglītības rezultātus un stiprināt iekļaujošas, kvalitatīvas vispārējās izglītības nodrošināšanu, un tam varētu būt ietekme uz nabadzību. Lai gan nabadzības vai sociālās atstumtības risks bērniem ir nedaudz samazinājies, tas joprojām ir viens no augstākajiem Savienībā un ir cieši saistīts ar vecāku izglītības līmeni. ESAO Starptautiskās skolēnu novērtēšanas programmas (*PISA*) 2015. gada dati par pamatprasmju apgūšanu liecina, ka to personu skaits, kas ir nesekmīgas lasīšanā, matemātikā un zinātnē, joprojām ir viens no augstākajiem Savienībā. Vēl ir jāizstrādā plānotā metodoloģija skolu finansēšanas uzlabošanai. Tās mērķis ir atbalstīt taisnīgus rezultātus, sniedzot papildu atbalstu skolām ar zemiem rādītājiem. Bērniem no ģimenēm ar zemāku sociālekonomisko statusu, jo īpaši romu ģimenēm, *de facto* netiek nodrošinātas vienlīdzīgas iespējas iegūt izglītību, tostarp agrā bērnībā. Profesionālā izglītība un apmācība tiek reformēta, taču tās kvalitāte un sadarbība ar uzņēmējiem un sociālajiem partneriem ir nepietiekama. Joprojām turpinās duālās izglītības ieviešana. Augstākās izglītības jomā ar finansējumu, kas balstīts uz rezultātiem, tiek mēģināts uzlabot izglītības kvalitāti un atbilstību darba tirgus vajadzībām.

(13) Ierobežota pieejamība, mazs finansējums, speciālistu emigrācija un vāji ārstniecības rezultāti joprojām ir būtiskas veselības aprūpes sistēmas problēmas. Veselības apdrošināšanas zemais segums, tostarp zemais valsts apdrošināšanas segums ambulatorajiem medicīniskajiem pakalpojumiem un augstās pacientu tiešās iemaksas, dažiem rada grūtības piekļūt veselības aprūpei. Nesenie pasākumi, piemēram, selektīva līgumu slēgšana par slimnīcu pakalpojumiem, pamatojoties uz valsts veselības aprūpes plānu, varētu uzlabot piekļuvi veselības aprūpei un pašu kapitālam, ja minētie pasākumi tiktu īstenoti pilnībā.

(14) Lai gan minimālās algas līmenis Bulgārijā joprojām ir zemākais Savienībā, kopš 2011. gada tas ir būtiski palielinājies. Kaut gan darba devēji un arodbiedrības ir vienojušies par kritērijiem, attiecībā uz objektīva mehānisma izveidi ir gūti nelieli panākumi. Tas, ka nav pārredzama mehānisma, kurā tiktu ņemti vērā ekonomiskie un sociālie kritēriji, darba tirgus apstākļi un to piemērošanas institucionālais aspekts, var apdraudēt pienācīgu līdzsvaru starp nodarbinātības un konkurētspējas atbalsta mērķi un darba ieņēmumu saglabāšanas mērķi. Neraugoties uz to, ka neveiksmīgās sarunās par minimālā sociālā nodrošinājuma robežvērtībām 2017. gadam starp sociālajiem partneriem bija novērojama zināma spriedze, valstī joprojām notiek sociālais dialogs.

(15) Tas, ka lielu daļu cilvēku apdraud nabadzība vai sociālā atstumtība, joprojām ir svarīgs ekonomikas un sociālais izaicinājums. Bulgārija joprojām ir visnabadzīgākā Savienības dalībvalsts, kur nesamērīgi tiek ietekmētas nelabvēlīgā stāvoklī esošas iedzīvotāju grupas, piemēram, romi, bērni, gados vecāki cilvēki un lauku iedzīvotāji. Lai gan vairākus gadus bija novērojami uzlabojumi, gados vecāku cilvēku nabadzības riska rādītājs būtiski pasliktinājās. Vecāka gadagājuma sievietēm ir īpaši augsts nabadzības vai sociālās atstumtības risks, ņemot vērā to, ka parasti viņu pensiju iemaksu periods ir īsāks. Kaut gan bērnu relatīvais nabadzības stāvoklis ir uzlabojies, šajā grupā nabadzības līmenis joprojām ir ļoti augsts. Līdz ar jaunā rīcības plāna pieņemšanu, bērnu deinstitucionalizācija saglabā tās dinamiku. Tomēr šis process joprojām atpaliek attiecībā uz pieaugušajiem un cilvēkiem ar invaliditāti. Ienākumu nevienlīdzība ir ievērojama un arvien pieaugoša problēma. 20 % visbagātāko mājsaimniecību ieņēmumu attiecība pret 20 % visnabadzīgāko mājsaimniecību ieņēmumiem ir palielinājusies no 6,1 (2012. gadā) līdz 7,1 (2015. gadā) un ir viena no augstākajām Savienībā. Atšķirība starp ienākumu nevienlīdzību pirms un pēc nodokļu nomaksas un sociālajiem pārskaitījumiem ir viena no vismazākajām Savienībā. Sociālās aizsardzības sistēma, tostarp vispārējo minimālo ienākumu shēma, nenodrošina adekvātu atbalsta līmeni. Personu, kas saņem sociālos pabalstus, seguma līmenis joprojām ir zems, un to ietekmē ļoti ierobežojošas pabalstu piešķiršanas prasības. Minimālo ienākumu līmenis joprojām ir zems, un tas nav atjaunināts kopš 2009. gada, turklāt tam nav pārredzama korekcijas mehānisma.

(16) Ir ieviesti pasākumi, lai uzlabotu publiskā iepirkuma sistēmu, bet to konkrētā pievienotā vērtība vēl nav zināma. Ir jānodrošina, ka jaunā uz risku balstītā *ex ante* kontroles sistēma tiek atbilstoši un efektīvi īstenota. Pārsūdzību sistēmas pārskatīšanas ietvaros sniegto ieteikumu pieņemšana joprojām ir izaicinājums, jo efektīva tiesiskā aizsardzība ir priekšnoteikums, lai īstenotu svarīgus projektus. Pēc tam, kad tā būs novērtēta, Publiskās iepirkuma aģentūras administratīvā spēja būtu jāpielāgo, lai atspoguļotu aģentūras funkcijas. Turklāt līgumslēdzēju iestāžu administratīvā spēja būtu jāpalielina, tostarp izmantojot centrālajai pārvaldei, pašvaldībām un veselības aprūpes nozarei paredzēto Valsts iepirkuma aģentūras sniegto metodoloģisko atbalstu un Centrālās iepirkumu iestādes veiktos centralizētos un/vai papildu iepirkuma pasākumus. Lai uzlabotu publisko iepirkumu pārredzamību, joprojām ir jāpabeidz darbs pie e-iepirkumu ieviešanas. Publiskā iepirkuma procedūru objektivitātes aizsardzība un iespējamu interešu konfliktu novēršana joprojām ir būtiskas problēmas. Neraugoties uz nesenajām reformām, kuru mērķis ir modernizēt valsts pārvaldi, publiskā sektora iestāžu efektivitāte un lietderība joprojām ir ierobežota. 2016. gadā tika pabeigti vairāki grozījumi tiesību aktos, lai ieviestu piemērotu tiesisko regulējumu, taču to piemērošana un īstenošana efektīvā un sistemātiskā veidā ir grūts uzdevums.

(17) Bulgārija 2016. gadā pieņēma būtiskas reformas, lai risinātu pastāvošās bažas par tās tiesu sistēmas neatkarību un kvalitāti. Tomēr, tā kā šīs reformas ir pieņemtas tikai nesen, vēl ir pāragri novērtēt to ietekmi. Vairākās jomās ir jāveic turpmāki pasākumi. Arī korupcija joprojām ir liela problēma Bulgārijā, un tā turpina negatīvi ietekmēt investīcijas gan valsts, gan vietējā līmenī. Valdība 2015. gadā nāca klajā ar vērienīgu stratēģiju, lai cīnītos pret korupciju, taču tās īstenošana joprojām ir agrīnā stadijā. Bulgārijas pretkorupcijas politiku joprojām apgrūtina iestāžu vājums un sadrumstalotība, vāji rezultāti attiecībā uz saukšanu pie atbildības augsta līmeņa korupcijas gadījumos un nepietiekams parlamenta atbalsts reformu veikšanai. Saskaņā ar sadarbības un pārbaudes mehānismu ([1]) Bulgārija saņem ieteikumus par tiesu iestāžu reformu un cīņu pret korupciju un organizēto noziedzību. Tādējādi šīs jomas netiek iekļautas konkrētām valstīm adresētajos ieteikumos Bulgārijai.

(18) 2017. gada Eiropas pusgada kontekstā Komisija ir veikusi Bulgārijas ekonomikas politikas visaptverošu analīzi un publicējusi to 2017. gada ziņojumā par valsti. Tā ir arī izvērtējusi pasākumus, kas veikti saistībā ar iepriekšējos gados Bulgārijai adresētajiem ieteikumiem.

(19) Ņemot vērā šo izvērtējumu, Padome uzskata, ka ir sagaidāms, ka Bulgārija ievēros Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumus.

(20) Ņemot vērā Komisijas padziļināto pārskatu un šo izvērtējumu, Padomes ieteikumi, kas sniegti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1176/2011 6. pantu, ir atspoguļoti 2. un 3. ieteikumā turpmāk,

AR ŠO IESAKA Bulgārijai 2017. un 2018. gadā rīkoties šādi.

([1]) Komisijas Lēmums 2006/929/EK (2006. gada 13. decembris), ar ko izveido mehānismu, lai nodrošinātu sadarbību un pārliecinātos par Bulgārijā sasniegto, novēršot noteiktus trūkumus tādās jomās kā tiesu sistēmas reforma un cīņa pret korupciju un organizēto noziedzību (OV L 354, 14.12.2006., 58. lpp.).

1. Turpināt uzlabot nodokļu iekasēšanu un nodokļu saistību izpildi, tostarp izmantojot visaptverošu pasākumu kopumu arī pēc 2017. gada. Paātrināt pasākumu īstenošanu, lai samazinātu ēnu ekonomikas apmēru, jo īpaši nedeklarēto darbu.

2. Veikt turpmākus pasākumus attiecībā uz finanšu nozares pārskatīšanu, jo īpaši saistībā ar pārapdrošināšanas līgumiem, grupas līmeņa uzraudzību, grūti novērtējamiem aktīviem un saistīto pušu riska darījumiem. Cieši sadarbojoties ar Eiropas struktūrām, uzlabot banku un nebanku sektoru uzraudzību, īstenojot visaptverošus rīcības plānus. Veicināt to, ka ienākumus nenesošo uzņēmumu aizdevumu īpatsvars tiek samazināts, izmantojot visaptverošu instrumentu kopumu, tostarp paātrinot maksātnespējas regulējuma reformu un veicinot ienākumus nenesošu aizdevumu otrreizējā tirgus darbību.

3. Uzlabot aktīvas darba tirgus politikas mērķorientāciju un nodarbinātības politikas un sociālo pakalpojumu integrāciju attiecībā uz nelabvēlīgā situācijā esošām grupām. Palielināt kvalitatīvas vispārējās izglītības nodrošināšanu, jo īpaši romiem. Palielināt veselības apdrošināšanas segumu, samazināt pacientu tiešās iemaksas un risināt veselības aprūpes speciālistu trūkumu. Apspriežoties ar sociālajiem partneriem, izveidot pārredzamu mehānismu minimālās algas noteikšanai. Palielināt minimālo ienākumu tvērumu un adekvātumu.

4. Nodrošināt, ka Valsts publisko iepirkumu stratēģija 2014.–2020. gadam tiek īstenota efektīvi.

Briselē, 2017. gada 11. jūlijā

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

T. TÕNISTE